

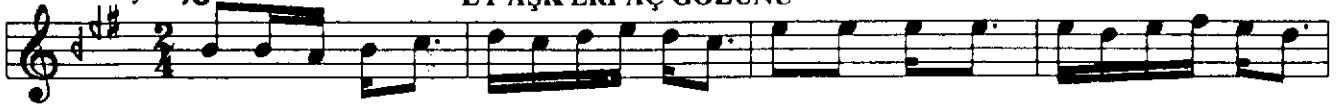
Usûl : Nim Sofyan

SEGÂH İLÂHÎ

EY AŞK ERI AÇ GÖZÜNÜ

Güfte : Yunus Emre

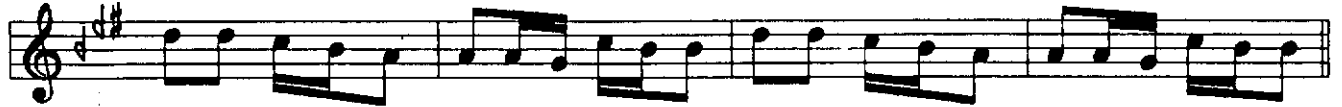
Beste : Metin Alkanlı

Ey aşk e - ri aç gö - zü - nü yer yü - zü - ne ey - le na - zar
Bil - dik ge - len ge - çer i - miş bil - dik ko - nan gö - çer i - miş

Gör bu lâ - tîf çi - çek - le - ri be - ze - nü - ben gel - di ge - çer
Aşk şa - râ - bîn i - çer i - miş bu mâ - nî - den her kim du - yar

Al - lah Al - lah yâ Al - lah Al - lah Al - lah hu Al - lah
Al - lah Al - lah yâ Al - lah Al - lah Al - lah hu Al - lah

Her bir çi - çek bin nâz i - le ö - ğer Hak - kı ni - yâz i - le
Yu - nus bu söz - le - ri ko - gıl ken - dö - zün - den e - lin yu - gıl

Bu kuş - lar hoş â - vâz i - le ol pâ - di - şa - hı zik - re - der
Sen - den ne ge - le bir de - ğil çün Hak - dan ge - lir hay - rü şer

Al - lah Al - lah yâ Al - lah Al - lah Al - lah hu Al - lah
Al - lah Al - lah yâ Al - lah Al - lah Al - lah hu Al - lah

Ey aşk eri aç gözünü, yeryüzüne eyle nazar
Gör bu lâtif çiçekleri bezenüben geldi geçer

Bunlar böyle bezenüben, dosttan yana uzanuben
Bir sor ahî sen bunlara nerededir azm-i sefer

Her bir çiçek bin nâz ile öĝer Hakk'ı niyâz ile
Bu kuşlar hoş âvâz ile ol padişahı zikreder

Öĝer anın kadirliğin, her bir işe hazırlığın
İllâ ömrün kasîrliğin anıcağız benzi solar

Rengi döner günden güne, toprağa dökülür gene
İbretdürür anlayana, bu ibreti ârif duyar

Ne bilmeğin bilmekdürür ne gülmeğin gülmeğdürür
Son menzilin ölmekdürür, duymadında aşkdan eser

Ger bu sırrı duyaidin, ya bu gamı yuya idin
Yürürken uyuya idin, gideydi sende kâr ü bâr

Bildik gelen geçer imiş, bildik konan göçer imiş
Aşk şarabın içen imiş, bu mâ'nîden her kim duyar

Yunus bu sözleri kogıl, kend'özünden elin yuğıl
Senden ne gele bir deĝil, çün Hak'dan gelir hayr ü şer

imay Koral

TÜRK TASAVVUF MÜSİKİSİ VAKFI